

Αναδημοσίευση κειμένου του Χρήστου Καϊμενάκη, για ζητήματα των συναδέλφων ΙΔΑΧ.

(Μετά και από προτροπή συναδέλφων, με επιπλέον στοιχεία και ανάλυση, και με νέα κατά το δυνατό πιο απλή σύνταξη, δομή και οργάνωση του κειμένου που πρωτοδημοσίευσα την Παρασκευή 25 Οκτωβρίου. Χωρίς να ακυρώνω τον προσωπικό τρόπο και ύφος γραφής).

Πέρα από το λαϊκισμό, την ανασφάλεια, το διχασμό, τη συντεχνία, το ατομικό, την αντίθεση και τη στείρα άρνηση.

A) ΙΔΑΧ

(Διευκρίνιση: συνάδελφε, εάν, και λόγω του μεγέθους του κειμένου, δεν θέλεις ή δεν έχεις το χρόνο να το διαβάσεις αυτή τη στιγμή ολόκληρο, μπορείς να ξεκινήσεις από το τρίτο μέρος).

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

1) ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΙΔΑΧ. Δηλαδή, ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ με σχέση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου.

Οι οποίοι εξαναγκάστηκαν, από την τρόικα και την κυβέρνηση, να φύγουν από τις υπηρεσίες τους.

Και, ΔΙΑΤΗΡΩΝΤΑΣ την ίδια σχέση εργασίας που είχαν, ήρθαν στα δικαστήρια και στα υποθηκοφυλακεία. Και προσεχώς αναμένεται να έρθουν κι άλλοι πολλοί. Ήρθαν και θα έρθουν για να ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΟΥΝ τη Γραμματεία των δικαστηρίων, τα υποθηκοφυλακεία και τη δικαιοσύνη γενικότερα. Καθώς και όλους τους ήδη υπηρετούντες (να τους ανακουφίσουν) από τον όγκο, το ρυθμό και την ένταση εργασίας.

2) ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΗ ΑΠΕΡΓΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ.

Η ζωή των υπηρετούντων και των εν αναμονή συναδέλφων ΙΔΑΧ ΑΝΑΤΡΑΠΗΚΕ, αφού πρώτα χάθηκε ο πρόσφατος αναιμικός και απομαζικοποιημένος (δήθεν) απεργιακός αγώνας που (δεν) έδωσαν η ΑΔΕΔΥ και η ΓΣΕΕ αλλά και οι Ομοσπονδίες και οι Σύλλογοι, συμπεριλαμβανομένων και της ΟΔΥΕ και του ΣΔΥΑ, "υποδοχείς" της κινητικότητας των ΙΔΑΧ που αναμένεται να έρθουν σύντομα στα Δικαστήρια και σε άλλες υπηρεσίες του Δημοσίου. Χάθηκε ένας αγώνας και διότι υπονομεύτηκε εκ των έσω. Με πολλούς τρόπους.

Απόδειξη, τα μηδενικά ποσοστά συμμετοχής της ΟΔΥΕ και του ΣΔΥΑ στις πρόσφατες (και όχι μόνο) απεργίες.

Ρητορικό ερώτημα: Άραγε στις πρόσφατες απεργίες αλλά και σε όσες πραγματοποιήσαμε από το 2010 που άρχισε το μνημόνιο, απεργούσαν όλοι οι συνδικαλιστές ή μήπως ορισμένοι ΠΡΩΗΝ ΚΑΙ ΝΥΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΟΔΥΕ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΔΥΑ ΗΤΑΝ ΑΠΕΡΓΟΣΠΑΣΤΕΣ;

Ο ΣΔΥΑ και η ΟΔΥΕ, όχι μόνο ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΨΑΝ, όχι μόνο ΔΕΝ ΑΓΩΝΙΣΤΗΚΑΝ, αλλά από την αρχή ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΑΝ και τελικά εγκατέλειψαν τον αγώνα κατά της διαθεσιμότητας, της κινητικότητας και της απόλυσης ΜΟΝΙΜΩΝ δημοσίων υπαλλήλων/υπαλλήλων του δημοσίου, τακτικών ή μη, ΔΗΜΟΣΙΟΥ ή ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ.

Και μάλιστα πανηγυρίζοντας εκ των προτέρων και εκ των υστέρων!

Θεωρώντας επιτυχία του δικού μας συνδικαλιστικού κινήματος και κλάδου, τα αρνητικά αποτελέσματα ενός αποτυχημένου συνδικαλιστικού αγώνα, δηλαδή την κινητικότητα των ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ δημοσίων υπαλλήλων που υπηρετούσαν σε άλλες δημόσιες υπηρεσίες!

Ω ΤΙ ΣΤΕΝΑ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΚΗ, ΑΝΤΙΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΗ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΟΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΑΣΗ!

3) Λανθάνουσα ΜΝΗΜΟΝΙΑΚΗ ΣΤΑΣΗ ΟΔΥΕ και ΣΔΥΑ.

Η ως άνω ωμή και χωρίς ίχνος αλληλεγγύης στάση τους, είναι, τουλάχιστον λανθάνουσα, ΜΝΗΜΟΝΙΑΚΗ ΣΤΑΣΗ, αφού η πρώτη προϋπόθεση για την έξοδο από τις μνημονιακές πολιτικές και την κρίση, είναι η Α Λ Λ Η Λ Ε Γ Γ Υ Η μεταξύ των εργαζομένων... και των γενεών.

Είναι χαρακτηριστικό ότι οι ηγεσίες του συνδικαλιστικού μας κινήματος κατά τη διάρκεια αυτού του "αγώνα", ενώ με φλογερές ανακοινώσεις και SMS μας καλούσαν σε απεργίες (στις οποίες οι ίδιοι δεν απεργούν όλοι;;), την ίδια στιγμή, χωρίς ίχνος αλληλεγγύης, χωρίς καν να τηρούν τα προσχήματα, παρασκηνακά αλλά και επισήμως, ΠΡΙΝ ΤΙΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ, ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΟΝΤΑΝ ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΤΩΝ "ΑΠΟΛΥΟΜΕΝΩΝ" ΜΕ ΤΗΝ ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ που θα έρχονταν στα Δικαστήρια!

Συνεχίζουν δε και τώρα την ίδια τακτική της υπονόμησης και των ερχόμενων απεργιών, πριν καν εξαγγελθούν! Αφού η ΟΔΥΕ δια του Προέδρου και του Γ. Γραμματέα της, αλλά και ο ΣΔΥΑ δια του Προεδρείου του, στην πρόσφατη Γενική Συνέλευση του ΣΔΥΑ, προανήγγειλαν και άλλο κύμα κινητικότητας το οποίο, όπως οι ίδιοι ανακοίνωσαν, μετά και από δικό τους από τώρα αίτημα, θα φέρει στα δικαστήρια επιπλέον ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΑΠΟ ΑΛΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ!!

Εξαγγέλουν, δηλαδή, έναν ακόμα απεργιακό αγώνα που θα ξεκινήσει το Νοέμβρη, τον οποίο οι ίδιοι θεωρούν εκ των προτέρων αποτυχημένο και έχουν ήδη συμβιβαστεί με αυτό!

Βλέπουν την αποτυχία των "άλλων" δημοσίων υπαλλήλων, ως μία ακόμα "επιτυχία" τους υπέρ του κλάδου! Επειδή θα έρθουν (και θα μείνουν;) στα δικαστήρια κι άλλοι "ξεριζωμένοι"!

Κατά την ΟΔΥΕ και το ΣΔΥΑ, "ο θάνατός τους, η ζωή μας" !

Βρε συνάδελφοι των Προεδρείων της ΟΔΥΕ και του ΣΔΥΑ, και άλλων ομοσπονδιών, πως είναι δυνατό να πανηγυρίζετε για τα αποτελέσματα του μνημονίου και της ΤΡΟΪΚΑ, εξ αιτίας των οποίων όχι μόνο ξεριζώθηκαν συνάδελφοί μας εργαζόμενοι στο Δημόσιο.

Αλλά το 2014, αν δεν αλλάξουν τα πράγματα υπέρ όσων μπήκαν στην κινητικότητα, θα έχουμε ένα κλάδο εργαζομένων και μελών των Συλλόγων μας, όπου το 25% των συναδέλφων θα είναι "ξεριζωμένοι".

Και ανασφαλείς, τόσο οι ίδιοι όσο και οι δικαστικοί υπάλληλοι που θα βλέπουν τα αποτελέσματα της κινητικότητας δίπλα τους!!

Κι εσείς χαίρεσθε από τώρα και καλείτε και τους συναδέλφους, και άρα και τους ΙΔΑΧ να χαρούν!!

Πάντως, στις ανακοινώσεις σας και στις αντίστοιχες ομιλίες σας, όλοι οι συνάδελφοι έβλεπαν δια γυμνού οφθαλμού τα κρυμμένα λόγια σας. Ήταν σαν να λέτε "ΝΑ 'ΝΑΙ ΚΑΛΑ ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ..." . Το έχετε αντιληφθεί;

Γιάννη Δήμου, Παναγιώτη Ιωακείμιδη, Μιχάλη Μαυρογένη, Γιάννη Μητροτάσιο, Αντώνη Μοσχούτη, Νίκο Πατεράκη, Δημήτρη Φράγκο..., συνάδελφοι από τη Θράκη και τη Μακεδονία, τη Θεσσαλία, την Ήπειρο και τη Στερεά, την Αττική και την Πελοπόννησο, τα νησιά του Αιγαίου και του Ιονίου, πώς λέγεται αυτή η στάση τους, με λέξεις που λήγουν σε -ισμός; Ή μήπως δεν υπάρχουν λέξεις;

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

4) Συνέβη κι αυτό!

(Παραθέτω ένα μέρος, λίγες μόνο από τις ΠΟΛΛΕΣ πλευρές και πτυχές που υπάρχουν και ανέπτυξα με την ομιλία μου στη Γενική Συνέλευση του ΣΔΥΑ και στη συνδιάσκεψη εκπροσώπων ΔΣ Συλλόγων και ΟΔΥΕ, που έγιναν πρόσφατα).

α) Επί πολλές ημέρες, και μέχρι την ομιλία μου στην άνω Γενική Συνέλευση, από μέλη του ΔΣ της ΟΔΥΕ και του Συλλόγου της Αθήνας ακούγονταν και διατυπώνονταν, και μάλιστα με απόλυτο τρόπο, η πρόταση τους: "η ΟΔΥΕ να κάνει

δικαστική παρέμβαση ENANTION της προσφυγής που θα συζητηθεί στο ΣΤΕ, σχετικά με τους ΙΔΑΧ..."!!

Προσφυγή που κατέθεσε ο Σύλλογος Δικαστικών Υπαλλήλων Πειραιά (ΣΔΥΠ). Προσφυγή που άμεσα ή έμμεσα μας αφορά όλους, και τους μόνιμους ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ δικαστικούς (τακτικούς δημοσίους) υπαλλήλους και τους ΜΟΝΙΜΟΥΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ αορίστου χρόνου δημοσίους υπαλλήλους.

β) Όμως, τα προεδρεία (και όχι μόνο) της ΟΔΥΕ και του ΣΔΥΑ, δυστυχώς αποφάσισαν και, με επιθετικό τρόπο και φανατισμό, καλούν συνεχώς τους προσφεύγοντες από τον Πειραιά, και ιδιαίτερα τους Δημήτρη Χατζίνα και Απόστολο Στασινόπουλο, να παραιτηθούν της άνω προσφυγής τους!!

5) Προτάσεις:

I) ΝΑ ΜΗΝ ΓΙΝΕΙ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ

Τα συνδικαλιστικά όργανα του κλάδου μας (η ΟΔΥΕ και οι Σύλλογοι μέλη ή μη μέλη της ΟΔΥΕ), τουλάχιστον αυτά, στη σχετική δίκη που θα γίνει στο Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣΤΕ), να ΜΗΝ κάνουν παρέμβαση ENANTION της προσφυγής αυτής.

Διαφωνώ και δεν πρέπει να γίνει παρέμβαση εναντίον της προσφυγής αυτής, για πολλούς κλαδικούς, συνδικαλιστικούς, νομικούς και ουσιαστικούς λόγους, και κυρίως:

α) Έχοντας υπόψη μου το γεγονός ότι, από το 2011, αμέσως μετά την ψήφιση του σημερινού ενιαίου Βαθμολογίου - Μισθολογίου, για μια σειρά ΘΕΣΜΙΚΑ, ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑ, ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΚΑ - ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΑ ζητήματα, έχουν γίνει παρόμοιες δικαστικές προσφυγές στο Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣΤΕ) και στα Διοικητικά Δικαστήρια.

Δικαστικές προσφυγές και παρεμβάσεις που έκαναν (με χρονική σειρά) ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΑΤΟΜΙΚΑ, ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ Η ΙΔΙΑ ΟΔΥΕ.

Σε κάθε περίπτωση μετά από πρωτοβουλία και στρατηγική που χάραξε, επεξεργάστηκε και πρωτοξεκίνησε ο Σύλλογος του Πειραιά και στηρίζε - ακολουθούσε αλλά και συνεχίζει να στηρίζει και να ακολουθεί η ΟΔΥΕ.

(Διαφωνώ και δεν πρέπει να γίνει παρέμβαση από την ΟΔΥΕ ή το ΣΔΥΑ εναντίον της συγκεκριμένης προσφυγής), έχοντας υπόψη μου το γεγονός ότι, το περιεχόμενο και τα στηρίγματα ΟΛΩΝ αυτών των δικαστικών προσφυγών, ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΑ ΜΕ ΤΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑ, ΝΟΜΙΚΑ, ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΚΑ ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΗΡΙΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΚΑΙ Η (ΣΧΕΤΙΚΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΙΔΑΧ) ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΤΟΥ Συλλόγου του Πειραιά!!

β) (Δεν πρέπει να γίνει παρέμβαση εναντίον της προσφυγής αυτής) έχοντας υπόψη μου, βεβαίως, και τις δίκες που έγιναν, την "εμπειρία" που έχουμε αποκτήσει και κυρίως το ΣΚΕΠΤΙΚΟ, ΤΑ ΣΤΗΡΙΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΑΤΑΚΤΙΚΟ αυτών καθεαυτών των δικαστικών αποφάσεων, οι οποίες εκδόθηκαν, μετά από τις άνω προσφυγές από τα Διοικητικά Δικαστήρια και από το ΣΤΕ. Έχοντας υπόψη μου, δηλαδή την προ ετών αλλά και πρόσφατη ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ για τα ίδια ως άνω θεσμικά, υπηρεσιακά, ασφαλιστικά και μισθολογικά ζητήματα ENANTION διατάξεων των μνημονιακών νόμων.

Δικαστικών αποφάσεων θετικών για ΟΛΟ τον κλάδο των δικαστικών υπαλλήλων και ΚΑΤ' ΕΠΕΚΤΑΣΗ και για τους ίδιους τους ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΙΔΑΧ που ήδη εργάζονται και θα έρθουν προσεχώς να εργασθούν στα Δικαστήρια.

γ) (Δεν πρέπει να γίνει παρέμβαση εναντίον της άνω προσφυγής) έχοντας υπόψη μου, επίσης, την καθοριστική για τον κλάδο απόφαση του ΣΤΕ, η οποία θα εκδοθεί επί της κύριας δικαστικής προσφυγής του ΣΔΥΠ και της παρέμβασης της ΟΔΥΕ εναντίον του ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΟΥ-ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟΥ, ΜΕ ΤΑ ΙΔΙΑ ΩΣ ΑΝΩ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑ, ΝΟΜΙΚΑ, ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΚΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΤΗΡΙΓΜΑΤΑ.

δ) (Δεν πρέπει να κάνει παρέμβαση η ΟΔΥΕ εναντίον της προσφυγής αυτής), έχοντας υπόψη μου και τις προσφυγές που με βεβαιότητα θα κάνουμε στο μέλλον για μισθολογικά και θεσμικά ζητήματα ΜΕ ΤΑ ΙΔΙΑ ΩΣ ΑΝΩ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΗΡΙΓΜΑΤΑ.

ε) Διαφωνώ με όσους από την ΟΔΥΕ και από το ΣΔΥΑ προτείνουν να γίνει παρέμβαση εναντίον της άνω προσφυγής, γιατί διαφωνώ με την Α ΛΑ ΚΑΡΤ εφαρμογή των νόμων και δη του άρθρου 92 του Συντάγματος.

στ) Διαφωνώ..., έχοντας επιπλέον υπόψη μου και το γεγονός ότι, (όσοι ΑΜΕΣΑ ή ΕΜΜΕΣΑ επικαλούνται και ζητούν να εφαρμόζεται Α ΛΑ ΚΑΡΤ η με το άρθρο 92 του Συντάγματος κατοχυρωμένη, ως προς ορισμένα τουλάχιστον ζητήματα και ως ένα βαθμό, ιδιαιτερότητα μας - αυξημένη συνταγματική προστασία μας), όλοι αυτοί το μόνο που καταφέρνουν είναι να αποδυναμώνουν ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ουσιαστικά, συνδικαλιστικά, θεσμικά και □νομικά: τον κλάδο, τη Γραμματεία των Δικαστηρίων, το συνδικαλιστικό μας κίνημα ΚΑΙ ΟΛΟΥΣ ΑΝΕΞΑΙΡΕΤΩΣ ΤΟΥΣ ΥΠΗΡΕΤΟΥΝΤΕΣ, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ.

ζ) Διαφωνώ με την παρέμβαση της ΟΔΥΕ εναντίον της σχετικής με τους ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΙΔΑΧ προσφυγής, και διότι με αυτή την τακτική τους, κάνουν μιας πρώτης τάξεως (λανθάνουσα) προσφορά και δίνουν το άλλοθι στη Νομοθετική, στην Εκτελεστική (Κυβέρνηση) και στη Δικαστική εξουσία αλλά και στη Διοίκηση των Δικαστηρίων και στα Υπηρεσιακά Συμβούλια - ΔΙΝΟΥΝ ΤΟ ΑΛΛΟΘΙ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ και σ' αυτές τις εξουσίες - να λαμβάνουν αποφάσεις ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΣ ΚΙ ΑΥΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΟΚΟΥΝ ΚΑΙ Α ΛΑ ΚΑΡΤ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΚΑΙ ΤΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ!

Όπως έκαναν και στις αρχές της δεκαετίας του 1990, και συγκεκριμένα το 1991, όταν τα τότε Δικαστικά Συμβούλια του Αρείου Πάγου, σε αντίθεση με το ΣΤΕ, έκριναν ΣΥΜΦΩΝΗ με το σύνταγμα και τους νόμους, την κατάργηση των τότε ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΩΝ δ/νσεων και τμημάτων, με νόμο. Παρά το γεγονός ότι είχαν επιλεγεί από το ίδιο Δικαστικό Συμβούλιο, αφού και το άρθρο 92 του Συντάγματος υπήρχε, και πιο αυστηρό ήταν, και τα Συμβούλια, τότε, ήταν αμιγώς ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ και συγκροτούνταν μόνο από Δικαστές, και ο νόμος που καταργούσε τους προϊσταμένους, στο άρθρο που έκανε μνεία για το πεδίο εφαρμογής του, αναφέρονταν γενικά σε Δημοσίους Υπαλλήλους και σε Υπηρεσιακά Συμβούλια, χωρίς ειδική αναφορά στους δικαστικούς υπαλλήλους και στα Δικαστικά Συμβούλια! Μάλιστα, τα τότε Δικαστικά (Υπηρεσιακά) Συμβούλια τιμώρησαν και όλους τους συνδικαλιστές του ΔΣ του ΣΔΥΑ, ΠΛΗΝ των συνδικαλιστών της ΔΑΚΕ, επειδή άσκησαν κριτική στις αποφάσεις των Συμβουλίων αυτών! Γιώργο Κουφογιώτη και Παναγιώτη Ιωακειμίδη, θυμάστε; Αλήστου (;) μνήμης εποχές!

η) (Διαφωνώ, επίσης, διότι) ορισμένοι από τα ΔΣ της ΟΔΥΕ και του ΣΔΥΑ, με αυτή την Α ΛΑ ΚΑΡΤ, τυχοδιωκτική, καιροσκοπική, λαϊκίστικη και ψηφοθηρική τακτική τους, ΚΙΝΔΥΝΟΛΟΓΟΥΝ. Κινδυνολογούν, ΧΩΡΙΣ ΥΠΑΡΚΤΟ ΛΟΓΟ, για την "τύχη" των συναδέλφων ΙΔΑΧ και για τις επιπτώσεις που, δήθεν, θα έχει η προσφυγή ως προς την παραμονή των συναδέλφων στα Δικαστήρια! Και με αυτή την ανυπόστατη κινδυνολογία τους, διασπείρουν παντού και ΣΕ ΟΛΟΥΣ την ανασφάλεια, την αβεβαιότητα, τη σύγχυση και τη διαιώνιση των καθημερινών και κατηγοριακών αντιθέσεων και συγκρούσεων.

θ) Διαφωνώ..., και γιατί, αν επιμείνουν στην επιλεκτική εφαρμογή του Συντάγματος, θα οδηγήσουν στο διχασμό.

ι) Αλλά και διότι, εκτός όλων αυτών, αποδυναμώνουν θεσμικά και την ίδια τη Δικαιοσύνη και τη Γραμματεία της γενικότερα καθώς και την ανεξαρτησία τους. Και δημιουργούν τις προϋποθέσεις να κάνουν και να καταντήσουν στο μέλλον τη Δικαιοσύνη και τη Γραμματεία της σαν τα "μούτρα" της πρόσφατης και σημερινής (όχι ιδιωτικού ούτε δημοσίου αλλά) ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΟΥ, ΔΙΑΠΛΕΚΟΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ Βουλής και της "Γραμματείας" της...

ι) Εξάλλου, η Α ΛΑ ΚΑΡΤ εφαρμογή του άρθρου 92 του Συντάγματος, δηλαδή η λογική "δύο μέτρα και δύο σταθμά", οδηγεί στο μελλοντικό "ξήλωμα" του άρθρου

αυτού και στη δημιουργία μιας "θεσμικής ζούγκλας" στο χώρο μας ως προς ΟΛΑ τα ζητήματα.

ια) Τέλος, όσοι και για ΟΠΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ ΦΑΝΕΡΟ ή ΚΡΥΦΟ ΛΟΓΟ, ή από ΑΦΕΛΕΙΑ ή λόγω ΑΓΝΟΙΑΣ προσχώρησαν σε αυτή τη σκέψη και τη λογική της Α ΛΑ ΚΑΡΤ εφαρμογής των νόμων, και μάλιστα επιτιθέμενοι εναντίον συναδέλφων, στελεχών και συλλόγων, ΣΤΟΧΟΠΟΙΩΝΤΑΣ τους, απλώς ΕΙΔΑΝ ΤΟ ΤΥΡΙ ΑΛΛΑ ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΔΕΝ ΕΙΔΑΝ ΑΚΟΜΑ ΤΗ ΦΑΚΑ!

II.) ΝΑ ΓΙΝΕΙ Η ΔΙΚΗ στο ΣτΕ.

β) Για όλους τους παραπάνω και άλλους λόγους, όχι μόνο διαφωνώ και δεν πρέπει να γίνει, από την ΟΔΥΕ ή από το ΣΔΥΑ, παρέμβαση στο ΣτΕ ΑΝΤΙΘΕΤΗ με την προσφυγή του ΣΔΥΠ και με τις μέχρι σήμερα ίδιες σχετικές προσφυγές και παρεμβάσεις της ΟΔΥΕ.

Αλλά ΔΙΑΦΩΝΩ ΠΛΗΡΩΣ και με την άλλη απόφαση του ΣΔΥΑ και της ΟΔΥΕ με την οποία ζητούν από τους προσφεύγοντες να παραιτηθούν της προσφυγής τους.

Και πρότεινα και προτείνω, η ΟΔΥΕ και ο νομικός της σύμβουλος να έρθουν σε συνεργασία με το Σύλλογο Δικαστικών Υπαλλήλων Πειραιά (ΣΔΥΠ) και το νομικό του σύμβουλο, ώστε ΝΑ ΓΙΝΕΙ Η ΔΙΚΗ. Με κύριους από κοινού στόχους, ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ ΚΑΙ ΙΣΟΤΙΜΑ:

(1) ΚΑΙ την περαιτέρω θεσμική θωράκιση του κλάδου των δικαστικών υπαλλήλων και της Γραμματείας των Δικαστηρίων και των υποθηκοφυλακείων.

(2) ΚΑΙ τη μελλοντική, σε επόμενη αναθεωρητική Βουλή, κατοχύρωση/διατήρηση του άρθρου 92 του Συντάγματος και περαιτέρω αναβάθμιση των Υπαλλήλων που (θα) υπηρετούν στη Γραμματεία των Δικαστηρίων, σε όφελος της ίδιας της Γραμματείας των Δικαστηρίων, της Δικαιοσύνης και της ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

(3) ΚΑΙ την ενίσχυση του διαρκούς συνδικαλιστικού, δικαστικού αλλά και πολιτικού αγώνα εναντίον του (συγκεκριμένου) Βαθμολογίου - Μισθολογίου που θα είναι σε όφελος ΟΛΩΝ,

(4) ΚΑΙ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΤΗΝ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΣΟ ΤΟ ΔΥΝΑΤΟ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΙΔΑΧ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ, γεγονός που μπορεί να επιτευχθεί με πολλούς τρόπους και ΘΑ ΕΠΙΤΕΥΧΘΕΙ. ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΕΠΙΒΑΛΛΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΤΟ ΔΙΑΡΚΕΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥΣ ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ ΜΕ ΠΟΙΑ ΣΧΕΣΗ ΘΑ ΕΡΓΑΣΘΟΥΝ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΑΙ ΣΕ ΟΠΟΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟ ΧΩΡΟ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ. Να εργασθούν κατά βούλησή τους, π.χ. ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ είτε με σχέση εργασίας ΙΔΑΧ, είτε ως δικαστικοί υπάλληλοι στο μέλλον (υπάρχει τυπική και ουσιαστική δυνατότητα) ή ΕΑΝ ΚΑΙ ΕΦΟΣΟΝ ΤΟ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ ΝΑ ΕΠΑΝΕΛΘΟΥΝ ΣΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΕΞΑΝΑΓΚΑΣΘΗΚΑΝ ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ, ΜΕ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ Ή ΠΟΛΙΤΙΚΟ Ή ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥΣ. Και μάλιστα υπό τη συνδικαλιστική κάλυψη των αιτημάτων τους και εγγύηση της νέας Ομοσπονδίας τους, της ΟΔΥΕ, και των νέων Συλλόγων τους, των Συλλόγων μελών της ΟΔΥΕ.

(Σημείωση: Δεν το γνωρίζω σε ποιά έκταση έχει γίνει, αλλά ενδέχεται ορισμένοι από τους ήδη υπηρετούντες αλλά και όσοι είναι υπό κινητικότητα προς τα Δικαστήρια και τα Υποθηκοφυλακεία, είτε να έχουν ήδη κάνει δικαστικές και άλλες ενέργειες εναντίον των μνημονιακών νόμων και υπουργικών αποφάσεων που άλλαξαν τη ζωή τους, ώστε να επιστρέψουν στον προηγούμενο εργασιακό τους χώρο, όπως έγινε και την περίοδο 1990 - 1994 (ΒΛΕΠΕ ΠΙΟ ΚΑΤΩ). Είτε οι ίδιοι να μην επιθυμούν να έχουν το δικαίωμα και την υποχρέωση "της υπογραφής" και των καθηκόντων π.χ. Γραμματέων έδρας. Είτε ορισμένες διοικήσεις να μην τους αναγνωρίζουν και να μην τους αναθέτουν τέτοια δικαιώματα και καθήκοντα).

III.) ΟΧΙ ΣΤΗ ΣΤΟΧΟΠΟΙΗΣΗ.

Γιατί άλλαξαν στάση;

α) Κατόπιν αυτών, προτείνω και πρέπει να ανακληθούν και πάντως να απορριφθούν, (διότι δεν έχουν θέση και είναι εγκληματικές για τον κλάδο μας και για όλους τους δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου εργαζόμενους στα δικαστήρια), οι αντισυνδικαλιστικές και αντιδεοντολογικές απόψεις και τυχόν αποφάσεις της

ΟΔΥΕ, του ΣΔΥΑ και άλλων Συλλόγων, με τις οποίες στοχοποιούνται και επικρίνονται ορισμένοι συνάδελφοι και δη το προεδρείο και το ΔΣ ΤΟΥ ΣΔΥΠ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑ Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΑ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ.

β) Όπως πρέπει να ανακληθούν και πάντως να απορριφθούν απόψεις και κατά πλειοψηφία προτάσεις/αποφάσεις της ΟΔΥΕ και του ΣΔΥΑ, με την οποία καλούν το Σύλλογο Πειραιά να "αποσύρει" την ως άνω προσφυγή του. Και για τους άνω λόγους αλλά και γιατί:

β1) Είναι σαν να ζητούν από τους προσφεύγοντες να παραιτηθούν από τη δικαστική διεκδίκηση ενός δικαιώματος, της συγκεκριμένης προσφυγής, το περιεχόμενο της οποίας είχε τη στήριξη και την έγκριση της ΟΔΥΕ κατά τα έτη 2011 και 2012!

Ενός δικαιώματος που τόσοι και τόσοι συνάδελφοι και σύλλογοι αλλά ΚΑΙ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΕΙΩΝ ΤΟΥ ΣΔΥΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΔΥΕ. έχουν ασκήσει στο απώτερο και στο άμεσο παρελθόν ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΖΗΤΟΥΝ ΤΗΝ ΑΔΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΟΔΥΕ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΔΥΑ.

β2) Είναι σαν να ζητούν από τους προσφεύγοντες να παραιτηθούν από το (ΚΑΤΑ ΤΗ ΓΝΩΜΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΟΔΥΕ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΔΥΑ) νόμιμο, "δίκιο" και "δίκαιο".

ΕΝΩ ΜΕΧΡΙ ΠΡΟΤΙΝΟΣ, ΟΡΙΣΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΔΥΕ ΚΑΙ ΤΟ ΣΔΥΑ, ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΣΣΟΝΤΑΝ, ΥΠΕΡΘΕΜΑΤΙΖΑΝ ΚΑΙ ΜΕ ΠΟΛΛΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΛΥΠΤΑΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΗΝ ΩΣ ΑΝΩ ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΤΟΥ ΣΔΥΠ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ

β3) Και, ανεξάρτητα από το αν το αντιλαμβάνονται, φάσκοντας και αντιφάσκοντας, ΟΤΑΝ ΚΑΛΟΥΝ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΔΥΠ ΝΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΤΟΥ, επί της ουσίας παρεμβαίνουν και με αυτόν τον τρόπο. Και είναι σαν να "προτείνουν" γραπτώς στο ΣΤΕ να κάνει δεκτή την προσφυγή!! Ή είναι βέβαιοι ότι το ΣΤΕ θα κάνει δεκτή την προσφυγή!

ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ.

6) ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ:

α) ΟΧΙ ΣΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΟΔΥΕ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΤΟΥ ΣΔΥΠ ΣΤΟ ΣΤΕ, ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΙΔΑΧ, για τους λόγους που προανέφερα.

β) ΝΑΙ ΣΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΘΕΤΙΚΗ - ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ - ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΟΔΥΕ ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΝΤΕΣ, ΜΕ ΤΗΝ ΤΑΚΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΓΡΑΦΩ ΑΝΩ.

γ) Έτσι ώστε να εξασφαλισθούν, να ενισχυθούν και να κατοχυρωθούν ΟΛΟΙ, ΓΙΑ ΟΛΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ, αλλά και να δημιουργηθεί ένα ΣΥΝΘΕΤΟ μεν αλλά καθαρό θεσμικό, νομικό, υπηρεσιακό, εργασιακό, συναδελφικό και συνδικαλιστικό τοπίο και προοπτική για όλους τους (συν)εργαζόμενους συναδέλφους, ανεξάρτητα από τη νομική και τυπική σχέση εργασίας που ο καθένας θα έχει. Και χωρίς προστάτες, εγγυητές ή καθοδηγητές.

δ) ΑΓΩΝΑΣ ΟΧΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΟΥΤΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΜΟΝΟΛΙΘΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΠΟΨΕΩΝ, ΑΛΛΑ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΞΕΚΑΘΑΡΙΣΜΕΝΟ ΤΟΠΙΟ, όπως αναφέρω πιο πάνω.

ε) Έτσι ώστε, π.χ. ΣΕ ΜΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ άνω των 1200 υπηρετούντων ΙΔΑΧ, να είναι καθορισμένο και να γνωρίζουν ΟΛΟΙ αν ο ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ ΙΔΑΧ, ενώ είναι μόνιμος, με μόνιμη δουλειά και μόνιμο μισθό κι άλλες εγγυήσεις, ΤΥΠΙΚΑ ΑΛΛΑ ΚΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ:

ε1) Θα έχει ή όχι το δικαίωμα ή την υποχρέωση, και θα είναι στα καθήκοντά του να "ανεβαίνει στην έδρα" σε (όλα τα) πολιτικά ή ποινικά ή διοικητικά δικαστήρια και σε ποιά, π.χ. στον στον Άρειο Πάγο, στο ΣΤΕ κ.ά.;

ε2) Ενώ στην υπηρεσία που υπηρετούσε, πριν "κινηθεί" προς τα δικαστήρια, κάλυπτε πάγιες και διαρκείς ανάγκες και είχε και καταλάμβανε (κενή) οργανική

θέση, στα δικαστήρια στα οποία, επίσης, (θα) καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες, θα καταλαμβάνει κενή οργανική θέση ή όχι;
Και θα συνυπολογίζεται ή όχι στον προγραμματισμό και τον περιορισμό των προσλήψεων ή στις μεταθέσεις ή στη δημιουργία τμημάτων; Ή μήπως θα καταλαμβάνει προσωποπαγή θέση;

ε3) Θα έχει ή όχι τα δικαιώματα της επιλογής του σε θέση προϊσταμένου και της αναπλήρωσης προϊσταμένου, και της έκθεσης αξιολόγησής του κι από ποιόν προϊστάμενο;

ε4) Θα έχει ή όχι το δικαίωμα της μετάταξής του σε άλλη υπηρεσία του δημοσίου, (δικαίωμα που δεν έχουν οι δικαστικοί υπάλληλοι) ή σε άλλους τομείς της Δικαιοσύνης ή σε υπηρεσίες του Υπουργείου Δικαιοσύνης;

ε5) Θα έχει το δικαίωμα της μετάθεσης ή την υποχρέωση της απόσπασής του ή όχι;

ε6) Θα έχει το δικαίωμα της άδειας δικαστικών διακοπών ή όχι;

ε7) Θα έχει το δικαίωμα της εκλογής του στα υπηρεσιακά συμβούλια ή όχι;

ε8) Θα έχει ή όχι το δικαίωμα να διοριστεί δικαστικός αντιπρόσωπος σε Εθνικές και Δημοτικές εκλογές και Ευρωεκλογές;

ε9) Θα έχει τα δικαιώματα (τα οποία τα αναφέρω συγκεντρωτικά παρότι δεν ομαδοποιούνται, και χωρίς αξιολογική σειρά), και θα μπορεί:

Να ορισθεί μέλος επιτροπών ή όχι;

Να ορισθεί Γραμματέας τήρησης πρακτικών σε υπηρεσιακό συμβούλιο ή όχι;

Να ορισθεί προσωπικό ασφαλείας και να ασκεί τα καθήκοντα του προσωπικού ασφαλείας ή όχι;

Να ορίζεται Γραμματέας Διαιτησιών και να ενισχύεται από το λογαριασμό αλληλεγγύης που έχει έσοδα από τις διαιτησίες και τηρείται στο ΤΕΑΔΥ ή όχι;

Να εισπράτει χρήματα από τις μετατροπές των ποινών ή όχι;

Να έχει και να τηρεί ή όχι το ίδιο ωράριο ακροατηρίων και γραφείων που έχουν και τηρούν οι σύμφωνα με τον κώδικα τους δικαστικοί υπάλληλοι;

ε10) Θα έχει ή όχι το δικαίωμα της εκλογής στη θέση προέδρου Συλλόγου Δικαστικών Υπαλλήλων και/ή της ΟΔΥΕ;

ε11) Θα έχει ή όχι το δικαίωμα της ένταξης του σε μισθολογικά κλιμάκια ανώτερης των τυπικών προσόντων του κατηγορίας;

ε12) Θα έχει ή όχι το δικαίωμα ή την υποχρέωση να εγγραφεί στο Ταμείο Νομικών, εάν και εφόσον έχει ασφαλισθεί σε άλλο φορέα κύριας ασφάλισης προ του 1993;

ε13) Εν κατακλείδι, Θα έχει εν όλω ή εν μέρει και ποιά από τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις και τα καθήκοντα των δικαστικών υπαλλήλων που προβλέπονται, καθορίζονται και περιγράφονται στο Σύνταγμα, στον κώδικα δικαστικών υπαλλήλων, στους κώδικες ποινικής, πολιτικής και διοικητικής δικονομίας, στον οργανισμό δικαστηρίων και στον κανονισμό λειτουργίας των δικαστηρίων, στο καταστατικό της ΟΔΥΕ και των Συλλόγων;

στ) Θα έχει, δηλαδή, ο συνάδελφος ΙΔΑΧ, ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ, ή στα δικαστήρια θα είναι περιορισμένων δικαιωμάτων, καθηκόντων, υποχρεώσεων και ευθυνών;

ζ) Υπάρχουν, όμως, και άλλα ζητήματα και ερωτήματα, όπως:

ζ1) Σε ποίο Βαθμολόγιο - Μισθολόγιο θα ανήκει ένας ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ ΙΔΑΧ μετά την τυχόν θετική σχετική απόφαση του ΣΤΕ ή αντίστοιχη διάταξη νόμου;

ζ2) Όπως πρώτοι παρατήρησαν και επισημαίνουν τα στελέχη του ΣΔΥΠ, ένας (δημοσίου δικαίου) δικαστικός υπάλληλος, θα μπορεί να προσφύγει στα δικαστήρια διεκδικώντας να του αναγνωρισθεί μισθολογικά και βαθμολογικά η προϋπηρεσία του στον ιδιωτικό τομέα, προϋπηρεσία σχετική ή συναφή με τα καθήκοντα του δικαστικού υπαλλήλου; Κάτι που έχει γίνει για όλους τους συναδέλφους ΙΔΑΧ, των οποίων ΚΑΛΩΣ αναγνωρίζεται όλη η προϋπηρεσία που είχαν σε οποιοδήποτε φορέα ή υπηρεσία εργάστηκαν, ανεξάρτητα από την τυπική μορφή αυτών των υπηρεσιών.

ζ3) ΕΑΝ ΤΟ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ ΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΙΔΑΧ θα έχουν το δικαίωμα, (όπως εγώ πιστεύω), να ζητήσουν και να διεκδικήσουν, με οποιοδήποτε μέσο και τρόπο επιλέξουν, την επάνοδο/επιστροφή τους, τώρα ή στο μέλλον, στις υπηρεσίες που εργάζονταν πριν έρθουν στα Δικαστήρια; Και σε αυτή την περίπτωση ποιά άποψη έχει και ποιά στάση τηρεί και θα έχει στο μέλλον το συνδικαλιστικό μας κίνημα; Γεγονός που συνέβη στις αρχές της δεκαετίας του 1990, όταν με απόφαση της

τότε Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και του τότε Υπουργού Εσωτερικών Μιλιτιάδη Εβερτ, και με αυστηρό το άρθρο 92 του Συντάγματος, είχαν μεταφερθεί στα Δικαστήρια αρκετοί συνάδελφοι π.χ. από την ΕΥΠ, από την ΕΡΤ κ.ά. Οι οποίοι από την αρχή θεώρησαν τον εαυτό τους εκδιωγμένο από τις υπηρεσίες που υπηρετούσαν, και από κοινού με το σ.κ. διεκδίκησαν και τελικά, όταν έπεσε η τότε Κυβέρνηση και επανήλθαν ο Ανδρέας Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ στην Κυβέρνηση, δικαιώθηκαν και το 1994, δηλαδή μετά από τέσσερα (4) χρόνια περίπου, με απόφαση της τότε Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, επανήλθαν στις προηγούμενες υπηρεσίες τους, στην ΕΥΠ και στην ΕΡΤ κ.ά., στις οποίες πάντοτε "ανήκαν οργανικά, με την ψυχή τους, με το μυαλό τους και με το συμφέρον τους". Επέστρεψαν στις υπηρεσίες τους και γιατί εκεί είχαν/υπήρχαν πάντοτε καλύτερες συνθήκες εργασίας, πάντοτε λιγότερη ή όχι τόσο εντατική δουλειά, και πάντοτε καλύτερος μισθός, επιδόματα και γενικά αποδοχές και παροχές.

ζ4) Σε μελλοντική τροποποίηση του Συντάγματος, όταν οι συνάδελφοι ΙΔΑΧ πιθανόν να είναι το 50% των εργαζομένων στα Δικαστήρια, ποιά άραγε θα είναι η θέση του σ.κ. για το άρθρο 92 του Συντάγματος;

ΤΕΤΑΡΤΟ ΜΕΡΟΣ

α) Πολλά από τα ερωτήματα αυτά είναι ρητορικά, καθόσον γνωρίζω τις απαντήσεις, όπως τις γνωρίζουν και πολλοί άλλοι, οι οποίοι, μέσα στην ψηφοθηρική σκοπιμότητα και στον φανατισμό που τους οδηγεί η ανάγκη διατήρησης της "αδειανής καρέκλας" τους, (πιθανόν) δεν μπόρεσαν να συλλάβουν και να συνειδητοποιήσουν ΑΚΟΜΑ το μέγεθος του ζητήματος ή για λόγους λαϊκισμού να απέφυγαν να θέσουν υπόψη όλων τις απαντήσεις και την αλήθεια πάνω στα ερωτήματα και τα ζητήματα αυτά.

β) Όμως, αν και είναι ρητορικά τα ερωτήματα, τα θέτω όχι τόσο ως ερωτήματα, αλλά ως ζητήματα. Διότι πάνω σ' αυτά τα ζητήματα/ερωτήματα βρίσκεται η ουσία των θεσμικών ζητημάτων και των προβλημάτων των ΙΔΑΧ. Κι αυτός είναι ένας επιπλέον λόγος για να συζητηθεί η προσφυγή. Διότι θα "απαντηθούν" τα ερωτήματα αυτά, ξεκαθαρίζοντας το τοπίο...

γ) Κύριο, όμως, ζήτημα για το σ.κ., αν δεν συζητηθεί η προσφυγή, είναι, πώς θα μπορέσουν η ΟΔΥΕ ΚΑΙ Ο ΣΔΥΑ ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΝ ή να διαχειριστούν ή να αντιμετωπίσουν, χωρίς τον κίνδυνο αποσύνθεσης του κλάδου και του Συνδικαλιστικού μας Κινήματος, ΕΝΑ ΧΩΡΟ ΜΕ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΠΟΛΛΩΝ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΩΝ ΤΑΧΥΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΕΝΗ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΝ ΩΣ ΑΝΩ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ, ώστε να μην υπάρχουν συνάδελφοι περιορισμένων ευθυνών και δικαιωμάτων; Τα οποία η Κυβέρνηση και η Διοίκηση των Δικαστηρίων ενδεχομένως να χαρακτηρίζει ΜΗ ΝΟΜΙΜΑ συνταγματικά και νομικά/νομολογιακά;

δ) Τέλος, θα πρέπει όλοι, όπως και στο παρελθόν, να αποδοκιμάσουμε και να πούμε ΟΧΙ ΣΤΗ ΜΕΘΟΔΟ ΤΗΣ ΜΑΖΙΚΗΣ ΣΤΟΧΟΠΟΙΗΣΗΣ ΑΤΟΜΟΥ, διότι στην πολιτική ιδεολογία και ιστορία αυτή η μέθοδος αποκαλείται...αποκαλείται...(συνάδελφε αναγνώστη, συμπλήρωσε εσύ τη λέξη που, για ευνόητους λόγους, παρέλειψα). Να πούμε όχι και στην προσωποποίηση των ιδεολογικών, πολιτικών και συνδικαλιστικών αντιθέσεων και επιλογών...

ΠΕΜΠΤΟ ΜΕΡΟΣ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

α) Η ΣΥΜΒΟΛΗ, η ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ή η ΑΝΟΧΗ στο θεσμικό "ξήλωμα" της Γραμματείας των Δικαστηρίων και στη θεσμική "ζούγκλα", καθώς και στο θολό τοπίο και την ανασφάλεια/αβεβαιότητα που το ΜΝΗΜΟΝΙΟ δημιουργεί και θέλει να διαιωνίσει στα Δικαστήρια και στη Γραμματεία τους. Και είναι ΚΑΙ εναντίον ΟΛΩΝ των με οποιαδήποτε σχέση εργασίας υπηρετούντων σ'αυτήν. Αλλά είναι ΚΑΙ εναντίον της κοινωνίας.

β) Και γι αυτούς τους λόγους, η συγκεκριμένη συνδικαλιστική στάση απέναντι στην προσφυγή κ.ά, ανεξαρτήτως προθέσεων και σκοπών, είναι τουλάχιστον λανθάνουσα ΜΝΗΜΟΝΙΑΚΗ ΣΤΑΣΗ, Σε αντίθεση με τη δημιουργία ενός ξεκαθαρισμένου τοπίου και προοπτικής, όπως τα περιγράψω άνω...

β) Όπως είναι λανθάνουσα μνημονιακή στάση, και η ανατροπή της πάγιας στρατηγικής και τακτικής που είχε (και έχει;) το συνδικαλιστικό κίνημα του κλάδου μας, σχετικά με τις προσφυγές στη δικαιοσύνη και τις αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις.

β1) Εξ όσον γνωρίζω, τουλάχιστον από το 1985 έως το 2012, δηλαδή επι 28 συνεχή χρόνια, όταν και ήμουν μέλος των ΔΣ του ΣΔΥΑ ή/και της ΟΔΥΕ, ή πρόεδρος τους ή σε άλλη θέση του προεδρείου τους ή στη Γραμματεία της παράταξής μου, αλλά και από παλιά, πριν το 1985 (κάτι που μπορεί να αποδειχθεί αν εν τω μεταξύ το 2012 δεν ΠΕΤΑΞΑΝ και δεν ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΑΝ το ιστορικό αρχείο της ΟΔΥΕ (και του ΣΔΥΑ;)!!

(εξ όσον γνωρίζω) και δεδομένου ότι υπηρετούμε στην και τη Δικαιοσύνη, σεβόμασταν πάντα, ως "ιερό" αναφαίρετο ατομικό ή συλλογικό δικαίωμα, την προσφυγή και την καταφυγή στη Δικαιοσύνη, εξαντλώντας όλα τα ένδικα μέσα, ωσπου να καταστεί αμετάκλητη η κάθε απόφαση.

Και ΠΡΟΣΑΡΜΟΖΟΝΤΑΣ τη συνδικαλιστική τακτική μας ανάλογα με την έκβαση του δικαστικού αγώνα. διεκδικούσαμε την εφαρμογή των αμετάκλητων δικαστικών αποφάσεων, και την επέκτασή τους σε όσους έχουν ίδια πραγματικά, ουσιαστικά, τυπικά και νομικά χαρακτηριστικά.

Απαιτούσαμε δε από την πολιτεία, από την Εκτελεστική, τη Νομοθετική και τη Δικαστική εξουσία αλλά και από τη Δημόσια Διοίκηση και από τη Διοίκηση των Δικαστηρίων, τον ίδιο σεβασμό προς τις αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις και την άμεση εκτέλεσή τους.

Διατηρούσαμε δε, ως συνδικαλιστικό κίνημα, το δικαίωμα της κριτικής σε αυτές τις δικαστικές αποφάσεις, αναγνωρίζοντας, σεβόμενοι και υποστηρίζοντας το ίδιο αναφαίρετο δημοκρατικό δικαίωμα της κριτικής των δικαστικών αποφάσεων σε ΟΛΟΥΣ ΑΝΕΞΑΙΡΕΤΩΣ.

Τι ποιο ουσιαστικό και δημοκρατικό, από το να κρίνει και να αποφασίσει η δικαιοσύνη για ζητήματα "ζωτικής" για τον κλάδο, για το σ.κ., για τους υπηρετούντες και τελικά για όλους;

Τι ποιο δημοκρατικό και ουσιαστικό από το να κρίνει και να αποφασίσει Ο ΦΥΣΙΚΟΣ ΜΑΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ επί όλων των άνω κρίσιμων ζητημάτων και ερωτημάτων στα οποία υπάρχουν σοβαρές και έντονες αντιθέσεις και συγκρουόμενες απόψεις; Και να ξεκαθαρίσει, ο φυσικός μας δικαστής, το θολό τοπίο που έχουν δημιουργήσει ορισμένοι.

Έτσι ώστε να δημιουργηθεί στα δικαστήρια μια σύνθετη αλλά ξεκάθαρη, ισότιμη και κοινά αποδεκτή πραγματικότητα και κοινότητα δικαιωμάτων, καθηκόντων, καθημερινών σχέσεων και αιτημάτων... Χωρίς τις λογικές της υπεροχής ή της υποτέλειας κανενός.

γ) Ορισμένοι από την ΟΔΥΕ και το ΣΔΥΑ, ή δεν αντιλαμβάνονται ή δε νοιάζονται για το γεγονός ότι, με αυτή τους την τακτική, είναι ορατός ο κίνδυνος της δημιουργίας στο μέλλον και άλλων κατηγοριακών Συλλόγων και Ομοσπονδιών.

δ) Ή αγνοούν το γεγονός ότι, αν γίνει παραίτηση από την προσφυγή, αν δηλαδή δεν γίνει η δίκη, το περιεχόμενο του δικογράφου της προσφυγής θα παραμείνει, θα ανασύρεται, θα χρησιμοποιείται και θα γίνεται επίκλησή του με την πρώτη ευκαιρία, κατά περίπτωση και κατά το δοκούν, από όλους. Δηλητηριάζοντας την καθημερινότητα στο γραφείο και στο σ.κ.

Πρέπει να συζητηθεί η προσφυγή, σε συνεργασία ΟΔΥΕ και ΣΔΥΠ, εκτός κι αν, ορισμένοι συνδικαλιστές, έχουν περάσει και στις λογικές "ο σώζων εαυτὸν σωθήτω" και "γαῖα πυρὶ μειχθήτω"...

Αθήνα 18 - 23 Οκτωβρίου 2013, και, για την αναδημοσίευση, 28 Οκτωβρίου 2013.